

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 16. julija 2020*

„Pritožba – Arbitražna klavzula – Sporazumi o nepovratnih sredstvih, sklenjeni v okviru Sedmega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) in Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013) – Projekti MARE, Senior in ECRN – Sklep Komisije o izterjavi neupravičeno izplačanih zneskov – Pristojnost sodišča Unije“

V zadevi C-378/16 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 7. julija 2016,

Inclusion Alliance for Europe GEIE s sedežem v Bukarešti (Romunija), ki sta jo sprva zastopala S. Famiani in A. D'Amico, nato A. D'Amico, avvocati,

pritožnica,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki so jo sprva zastopale F. Moro, S. Delaude in L. Di Paolo, nato F. Moro in S. Delaude, agentke, skupaj z D. Gullom, avvocato,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Prechal, predsednica senata, L. S. Rossi, sodnica, J. Malenovský, F. Biltgen (poročevalec) in N. Wahl, sodnika

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalne pravobranilke, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: italijanščina.

Sodbo

- 1 Družba Inclusion Alliance for Europe GEIE (v nadaljevanju: IAE) s pritožbo predlaga razveljavitev sklepa Splošnega sodišča Evropske unije z dne 21. aprila 2016, Inclusion Alliance for Europe/Komisija (T-539/13, neobjavljen, v nadaljevanju: izpodbijani sklep, EU:T:2016:235), s katerim je to zavrnilo njeno tožbo za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2013) 4693 final z dne 17. julija 2013 o izterjavi zneska 212.411,89 EUR, ki ustreza delu finančnega prispevka, izplačanega družbi IAE na podlagi treh sporazumov o nepovratnih sredstvih, sklenjenih v okviru projektov MARE, Senior in ECRN (v nadaljevanju: sporni sklep).

Pravni okvir

- 2 Člen 169 Poslovnika Sodišča, naslovljen „Predlogi, razlogi in trditve iz pritožbe“, v odstavku 1 določa:
„S pritožbo se predlaga, naj se odločba Splošnega sodišča, kakor izhaja iz izreka te odločbe, v celoti ali deloma razveljavi.“
- 3 Člen 170 tega poslovnika, naslovljen „Predlogi v primeru ugoditve pritožbi“, v odstavku 1 določa:
„S pritožbo se predlaga, naj se, če se pritožba razglasi za utemeljeno, predlogom, podanim na prvi stopnji, v celoti ali deloma ugodi, pri čemer ni dovoljeno dajati novih predlogov. Pritožba ne more spreminjati predmeta spora pred Splošnim sodiščem.“

Dejansko stanje

- 4 Dejansko stanje spora je predstavljeno v točkah od 1 do 61 izpodbijanega sklepa. Za potrebe tega postopka ga je mogoče povzeti, kot sledi.
- 5 IAE je družba s sedežem v Romuniji, ki dejavnost opravlja v zdravstvenem sektorju in sektorju socialnega vključevanja.
- 6 Komisija Evropskih skupnosti je 19. decembra 2007 in 2. septembra 2008 na podlagi Sklepa št. 1982/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o Sedmem okvirnem programu Evropske skupnosti za raziskave, tehnološki razvoj in predstavitvene dejavnosti (2007–2013) (UL 2006, L 412, str. 1, v nadaljevanju: sedmi okvirni program) z družbo IAE sklenila sporazum o nepovratnih sredstvih, naslovljen „Senior – Social Ethical and Privacy Needs in ICT for Older People: a dialogue roadmap“ (v nadaljevanju: pogodba Senior) in sporazum o nepovratnih sredstvih, naslovljen „Market Requirements, Barriers and Cost-Benefits Aspects of Assistive Technologies“ (v nadaljevanju: pogodba MARE).
- 7 Komisija je 6. oktobra 2008 v okviru enega od treh posebnih programov Okvirnega programa za konkurenčnost in inovacije (CIP), sprejetega s Sklepom št. 1639/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o ustanovitvi Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (2007–2013) (UL 2006, L 310, str. 15) (v nadaljevanju: okvirni program IC), z družbo IAE sklenila tretji sporazum o nepovratnih sredstvih, naslovljen „European Civil Registry Network“ (v nadaljevanju: pogodba ECRN).
- 8 Družba IAE in drugi zadevni subjekti so sodelovali pri zadevnih raziskovalnih projektih v okviru konzorcijev, v vsakem sporazumu o nepovratnih sredstvih pa je bila med drugim vključena Priloga II, ki je vsebovala splošne pogodbene pogoje (v nadaljevanju, v zvezi s pogodbama Senior in MARE: splošni pogoji sedmega okvirnega programa; ter v zvezi s pogodbo ECRN: splošni pogoji okvirnega programa IC).

- 9 S splošnimi pogoji sedmega okvirnega programa in splošnimi pogoji okvirnega programa IC je določeno, da Komisija do določenega zneska financira upravičene stroške, ki so jih imeli udeleženci teh okvirnih programov za izvajanje zadevnih projektov.
- 10 V skladu s členom II.22 splošnih pogojev sedmega okvirnega programa in členom II.28 splošnih pogojev okvirnega programa IC je bila Komisija pooblaščenca, da prek zunanjih revizorjev ali svojih služb izvede računovodske revizije, ki se nanašajo na „finančne, sistemske ali druge vidike (kot so načela poslovanja in računovodska načela) v zvezi s pravilnim izvajanjem [zadevnega] sporazuma o nepovratnih sredstvih“.
- 11 Revizijski postopek je bil določen s splošnimi pogoji sedmega okvirnega programa in splošnimi pogoji okvirnega programa IC. Zlasti je bilo določeno, da se po koncu tega revizijskega postopka pripravi vmesno poročilo, ki se zadevnemu subjektu pošlje, da lahko pred sprejetjem končnega poročila poda svoje pripombe.
- 12 Člen II.21 splošnih pogojev sedmega okvirnega programa in člen II.30 splošnih pogojev okvirnega programa IC sta se nanašala na izterjavo zneskov, ki so neupravičeno izplačani posameznemu upravičencu, ki jo opravi Komisija.
- 13 Poleg tega je bilo v pogodbah Senior, MARE in ECRN določeno, da jih urejajo določila teh pogodb, akti Unije, ki se nanašajo na sedmi okvirni program ali okvirni program IC, Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 74), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 1525/2007 z dne 17. decembra 2007 (UL 2007, L 343, str. 9) (v nadaljevanju: Finančna uredba) in Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe št. 1605/2002 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 4, str. 145), druga pravila prava Unije in, subsidiarno, belgijsko pravo.
- 14 S členom 9(2) pogodbe Senior, členom 9 pogodbe MARE in členom 10 pogodbe ECRN je bilo Komisiji podeljeno pooblastilo, da sprejme sklepe, ki so izvršilni naslov, za izpolnitev „denarnih obveznosti“ v smislu člena 256 ES (postal člen 299 PDEU).
- 15 To pooblastilo je bilo podeljeno tudi s členom II.21 splošnih pogojev sedmega okvirnega programa in členom II.30 splošnih pogojev okvirnega programa IC.

Pogodbi Senior in MARE

- 16 Potem ko je Komisija izplačala različne finančne prispevke v okviru pogodb Senior in MARE, je predčasno razdrla pogodbo MARE in obvestila družbo IAE, da namerava izvesti računovodsko revizijo, da bi preverila pravilno izvajanje teh pogodb.
- 17 Pri tej reviziji so bile pri finančnem poslovanju zadevnih projektov ugotovljene težave, saj niso bili izpolnjeni pogoji iz navedenih pogodb in splošnih pogojev iz sedmega okvirnega programa.
- 18 Komisija je z dopisom z dne 21. decembra 2010, v katerem je menila, da pripombe, ki jih je podala družba IAE na vmesno revizijsko poročilo, ne vsebujejo nobenega novega elementa, zadevni subjekt obvestila o zaključku revizije in ji posredovala končno revizijsko poročilo, v skladu s katerim je bilo treba v zvezi s pogodbo Senior vrniti 49.677 EUR, v zvezi s pogodbo MARE pa 72.890 EUR. Poleg tega je Komisija od družbe IAE zahtevala, naj oceni, kako so lahko sistematične težave, ugotovljene v tem poročilu, vplivale na finančne računovodske izkaze za obdobja, ki še niso bila predmet revizije.

- 19 Družba IAE je z elektronskim sporočilom z dne 10. marca 2011, s katerim je Komisijo obvestila o tem, da je januarja istega leta pri evropskem varuhu človekovih pravic vložila pritožbo, zaprosila Komisijo za podaljšanje roka za odgovor na zadnjenavedeno zahtevo. Komisija je istega dne v skladu s členom 2(6) Sklepa Evropskega parlamenta 94/262/ESPJ, ES, Euratom z dne 9. marca 1994 o pravilih in splošnih pogojih, ki urejajo opravljanje funkcije varuha človekovih pravic (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 1, str. 283), zavrnila prošnjo za podaljšanje roka, ki jo je vložila družba IAE.
- 20 Po izmenjavi dopisov med družbo IAE in Komisijo je Komisija 17. oktobra 2011 v okviru projekta MARE izdala opomin dolžniku št. 3241111004 za plačilo zneska 72.889,57 EUR, pri čemer si je pridržala pravico, da v primeru neplačila sprejme akt, ki je izvršilni naslov, v smislu člena 299 PDEU.
- 21 Komisija je 2. aprila 2012 obvestila družbo IAE, da namerava izterjati zneske, dolgovane v okviru projekta Senior. Ker je Komisija menila, da pripombe, ki jih je podala družba IAE na končno revizijsko poročilo v zvezi s tem, ne vsebujejo nobenega novega elementa, je izdala opomin dolžniku št. 3241203475 za plačilo zneska 49.677 EUR.
- 22 Varuh človekovih pravic je z odločbo z dne 2. maja 2012, sprejeto v postopku na podlagi pritožbe, ki jo je vložila družba IAE, ugotovil, da iz te pritožbe ni razvidno, da bi šlo za primer „slabega upravljanja“, ki bi ga bilo mogoče pripisati Komisiji.
- 23 Ker družba IAE 4. aprila in 20. julija 2012 ni poplačala nobenega od zneskov, dolgovan in v okviru projektov MARE in Senior, ji je Komisija poslala uradni opomin, v katerem je za vsakega od teh projektov zahtevala, naj plača znesek glavnice skupaj z zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva, navedenega v opominu dolžniku št. 3241111004 oziroma v opominu dolžniku št. 3241203475. Komisija je pojasnila, da če zadevni zneski ne bodo poravnani v petnajstih dneh od dneva prejema teh uradnih opominov, se bo začel postopek prisilne izterjave teh zneskov.
- 24 Komisija je 26. junija 2012 glede na rezultate računovodske revizije v zvezi s projektoma MARE in Senior sprejela potrebne ukrepe, da bi dosegla, da družba IAE plača odškodnino, izračunano v skladu s členom II.24 splošnih pogojev sedmega okvirnega programa. Ker družba IAE v zvezi s tem ni predložila pripomb, je Komisija 10. septembra 2012 izdala še dva opomina dolžniku, v katerih je tudi navedla možnost, da v primeru neplačila sprejme sklep, ki je izvršilni naslov, v smislu člena 299 PDEU.

Pogodba ECRN

- 25 Komisija je tudi v okviru pogodbe ECRN, na podlagi katere je družbi IAE izplačala finančni prispevek v višini 178.230 EUR, opravila računovodsko revizijo, iz katere je bilo razvidno, da finančno poslovanje zadevnega projekta ni bilo izvedeno v skladu s pogoji iz te pogodbe in splošnimi pogoji okvirnega programa IC.
- 26 Komisija je 19. decembra 2011, potem ko je prejela pripombe družbe IAE na vmesno revizijsko poročilo, zaključila revizijski postopek in pripravila končno poročilo, v skladu s katerim je bilo treba od družbe IAE izterjati znesek 169.365 EUR.
- 27 Komisija je 5. marca 2012 kljub pripombam, ki jih je v zvezi s tem podala družba IAE, potrdila ugotovitve končnega revizijskega poročila in zadevni subjekt obvestila o začetku postopka za izterjavo neupravičeno izplačanega zneska v skladu z določbami členov II.28.5 in II.30.1 splošnih pogojev okvirnega programa IC.
- 28 Komisija je 7. maja 2012 izdala opomin dolžniku št. 3241204669, v katerem je navedla dan, od katerega začnejo teči zamudne obresti, in še enkrat možnost, da v primeru neplačila sprejme sklep, ki je izvršilni naslov, v smislu člena 299 PDEU.

- 29 Ker družba IAE plačila ni opravila v predpisanem roku, je Komisija 26. junija 2012 zadevnemu subjektu poslala opomin.
- 30 30. julija istega leta, po podaljšanju prvotno izdane bančne garancije, je delni saldo, ki ga je še dolgovala družba IAE, znašal 62.427 EUR, skupaj z zapadlimi zamudnimi obrestmi v višini 2798 EUR pa je znašal 65.225 EUR.

Sporni sklep

- 31 Komisija je 17. julija 2013 na podlagi člena 299 PDEU sprejela sporni sklep.
- 32 V skladu s členom 1 tega sklepa je družba IAE Komisiji v zvezi s pogodbo MARE dolgovala 80.352,07 EUR, v zvezi s pogodbo Senior 53.138,40 EUR, v zvezi s pogodbo ECRN pa 65.225 EUR. K tem zneskom so bile dodane zamudne obresti, ki so na dan 15. julija 2013 znašale 13.696,42 EUR, tako da je skupni znesek, ki ga je dolgovala družba IAE, znašal 212.411,89 EUR, povečan za 25,42 EUR za vsak dan zamude.

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijani sklep

- 33 Družba IAE je 2. oktobra 2013 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, s katero je predlagala, prvič, naj se sporni sklep razglasi za ničen in drugič, naj Komisija povrne premoženjsko in nepremoženjsko škodo, ki naj bi jo utrpela zaradi izvajanja spornega sklepa.
- 34 V zvezi s predlogom za razglasitev ničnosti je Splošno sodišče najprej zavrglo tožbo v delu, v katerem je bila vložena zoper družbo, pooblaščen za izvedbo revizij, zaradi očitne nepristojnosti sodišča Unije za odločanje o njej.
- 35 Poleg tega je Splošno sodišče kot očitno nedopusten zavrglo, prvič, predlog za odlog izvršitve spornega sklepa, ker ta predlog ni bil vložen „z ločeno vlogo“ v skladu z njegovim poslovníkom, in drugič, predlog za razglasitev ničnosti „vseh drugih preiskovalnih postopkov, ki jih je izvedla Komisija ali na njen predlog druge organizacije“, brez dodatnih pojasnil v zvezi s predmetom tega predloga.
- 36 Družba IAE je v utemeljitev tožbe pred Splošnim sodiščem v bistvu navedla osem tožbenih razlogov.
- 37 Splošno sodišče je v točki 86 izpodbijanega sklepa opozorilo, da kadar Komisija v okviru pogodbenih razmerij s sklepom, ki je izvršilni naslov v smislu člena 299 PDEU, formalno ugotovi obstoj terjatve, je mogoče utemeljenost tega sklepa pred sodiščem Unije izpodbijati le na podlagi člena 263 PDEU. Splošno sodišče je v točki 90 izpodbijanega sklepa pojasnilo, da se zakonitost spornega sklepa presoja glede na Pogodbo DEU ali vsako drugo pravno pravilo v zvezi z njeno uporabo, torej glede na pravo Unije. Po mnenju Splošnega sodišča pa lahko tožeča stranka, kadar je pri sodišču Unije vložena tožba na podlagi člena 272 PDEU, instituciji sopogodbenci očita le neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti ali kršitve prava, ki se uporablja za zadevno pogodbo.
- 38 Splošno sodišče je iz tega v točki 91 izpodbijanega sklepa sklepalo, da je treba tožbene razloge, navedene v tožbi na prvi stopnji, s katerimi se predlaga, naj se izreče o zakonitosti spornega sklepa glede na določila zadevnih pogodb in nacionalno pravo, ki se uporablja za te pogodbe, zavreči kot nedopustne.
- 39 V teh okoliščinah je Splošno sodišče preučilo vse tožbene razloge, ki jih je družba IAE navedla v okviru tožbe na prvi stopnji, da bi ugotovilo, ali jih je mogoče šteti za dopustne v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU.

- 40 Splošno sodišče je v zvezi s prvim tožbenim razlogom, ki se je nanašal na napačno uporabo „finančnih smernic“, v točki 96 izpodbijanega sklepa navedlo, da je družba IAE v bistvu trdila, da je bila z določili zadevnih pogodb določena uporaba finančnih smernic iz leta 2007 in da zato revizor ne bi smel uporabiti novejših različic teh smernic. Ker je Splošno sodišče menilo, da se ta trditev nanaša na razlago določil zadevnih pogodb, je v točki 97 izpodbijanega sklepa ta tožbeni razlog zavrglo kot nedopusten.
- 41 Splošno sodišče je v točki 98 izpodbijanega sklepa dodalo, da te ugotovitve ni mogoče izpodbiti z reformulacijo navedenega tožbenega razloga, ki jo je družba IAE poskušala doseči s trditvijo, da domnevna retroaktivna uporaba finančnih smernic iz leta 2010 pomeni kršitev načela zakonitosti delovanja uprave, načela sorazmernosti, načela kontradiktornosti, načela preglednosti, načela pravice do poštenega sojenja in obveznosti obrazložitve. Splošno sodišče je namreč v točki 99 izpodbijanega sklepa razsodilo, da je treba tako trditev, ki je bila prvič navedena v repliki, zavreči kot nedopustno na podlagi člena 44(1) njegovega poslovnika v povezavi s členom 48(2), prvi pododstavek, tega poslovnika.
- 42 Splošno sodišče je drugi tožbeni razlog, ki se nanašal na kršitev načela dobrega upravljanja in načela spoštovanja pravice do obrambe, potem ko je ta tožbeni razlog razglasilo za dopusten, v točki 112 izpodbijanega sklepa zavrnilo kot očitno neutemeljen.
- 43 Splošno sodišče je tretji tožbeni razlog, ki se je nanašal na obstoj napak v končnem revizijskem poročilu in na neupoštevanje pripomb, ki jih je podala družba IAE na vmesno revizijsko poročilo, v točki 115 izpodbijanega sklepa zavrglo kot očitno nedopusten, ker je bila argumentacija, ki je bila podana v njem, težko razumljiva in nikakor ni bila podkrepjena. V točkah 116 in 117 izpodbijanega sklepa je Splošno sodišče dodalo, da se prvi očitek vsekakor nanaša na razlago zadevnih pogodb in da je bil drugi očitek že zavrjen v okviru preučitve drugega tožbenega razloga.
- 44 Splošno sodišče je tudi četrti in peti tožbeni razlog, ki sta se nanašala na kršitev načel sodelovanja in vzajemnega zaupanja ter na negotovost, katera pravila se uporabljajo za mala in srednje velika podjetja (MSP) za presojo upravičenosti stroškov projekta, v točkah 120 in 123 izpodbijanega sklepa zavrglo kot očitno nedopustna, ker sta se nanašala le na razlago določil zadevnih pogodb in ne na razlago pravila prava Unije.
- 45 Splošno sodišče je šesti tožbeni razlog, ki se je nanašal na neuporabo pravil Mednarodne zveze računovodskih strokovnjakov (IFAC) in evropskih predpisov, ki se uporabljajo na področju revizije MSP, v točki 126 izpodbijanega sklepa zavrglo kot očitno nedopusten, ker se ta tožbeni razlog ni nanašal na pravila prava Unije, na podlagi katerih bi bilo mogoče presojati zakonitost spornega sklepa.
- 46 Splošno sodišče je tudi sedmi tožbeni razlog, ki se je nanašal na napake, ki naj bi jih storil revizor v zvezi z načinom poteka revizij in neupravičenostjo nekaterih stroškov, ki jih je prijavila družba IAE, v točki 128 izpodbijanega sklepa zavrglo kot očitno nedopusten, saj se je argumentacija tega tožbenega razloga nanašala na razlago določil zadevnih pogodb.
- 47 Z osmim tožbenim razlogom se je družba IAE sklicevala na odgovornost Evropske unije za neupravičeno obogatitev. Splošno sodišče je v točki 130 izpodbijanega sklepa opozorilo, da takega tožbenega razloga ni mogoče uveljavljati v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU. Poleg tega je Splošno sodišče v točki 132 izpodbijanega sklepa dodalo, da obogatitev, da bi bilo mogoče taki tožbi ugoditi, ne sme imeti nobene ustrezne pravne podlage, za kar pa ne gre, če je to obogatitev mogoče upravičiti s pogodbenimi obveznostmi, kot v obravnavani zadevi.
- 48 Odškodninski zahtevek, s katerim je družba IAE Splošnemu sodišču predlagala, naj Komisiji naloži povrnitev premoženjske in nepremoženjske škode, ki naj bi jo utrpela zaradi izvajanja spornega sklepa, je Splošno sodišče v točki 138 izpodbijanega sklepa zavrglo kot očitno nedopusten, ker ni izpolnjeval zahtev iz člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 44(1) njegovega poslovnika.

- 49 Zato je Splošno sodišče tožbo na prvi stopnji zavrglo kot delno očitno nedopustno in zavrnilo kot delno očitno brez pravne podlage.

Postopek pred Sodiščem in predlogi strank

- 50 Družba IAE s pritožbo Sodišču v bistvu predlaga, naj:

- izpodbijani sklep razveljavi;
- Komisiji naloži plačilo stroškov.

- 51 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- pritožbo zavrne;
- družbi IAE naloži plačilo stroškov, vključno s stroški postopka za izdajo začasne odredbe.

Pritožba

Dopustnost

Trditve strank

- 52 Komisija v odgovoru na pritožbo navaja ugovor nedopustnosti pritožbe.
- 53 Komisija trdi, prvič, da ker pritožbeni razlogi pomenijo le ponovitev trditve, navedenih v tožbi na prvi stopnji, in ne vsebujejo nobene posebne pravne argumentacije v zvezi z razlogovanjem Splošnega sodišča v izpodbijanem sklepu, pritožba ne izpolnjuje pogojev iz člena 168(1)(d) Poslovnika, na podlagi katerega mora pritožba vsebovati „navajane pravne razloge in trditve ter povzetek navedenih razlogov“.
- 54 Drugič, s pritožbo naj se ne bi spoštovale določbe člena 170 Poslovnika, v skladu s katerim se „[s] pritožbo [...] predlaga, naj se, če se pritožba razglasi za utemeljeno, predlogom, podanim na prvi stopnji, v celoti ali deloma ugoti, pri čemer ni dovoljeno dajati novih predlogov“. Komisija v zvezi s tem opozarja, da se s pritožbo predlaga le razveljavitev izpodbijanega sklepa v celoti, ne predlaga pa se, naj se ugoti predlogom, podanim na prvi stopnji, in sicer zlasti, da se sporni sklep razglasi za nič. Družba IAE naj tako v obravnavani zadevi ne bi imela pravnega interesa. Tudi če bi bilo namreč pritožbi ugodeno, naj odločitev Sodišča, glede na to, da bi sporni sklep ostal v pravnem redu v veljavi, ne bi imela nobenega polnega učinka.

Presoja Sodišča

- 55 Na prvem mestu, glede trditve v zvezi z nedopustnostjo pritožbe, ker naj ta ne bi izpolnjevala pogojev iz člena 168(1)(d) Poslovnika, je treba opozoriti, da iz te določbe pa tudi iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU in člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije izhaja, da je treba v pritožbi jasno navesti izpodbijane elemente odločbe, katere razveljavitev se predlaga, ter pravne argumente, ki ta predlog posebej utemeljujejo, sicer sta pritožba oziroma zadevni pritožbeni razlog nedopustna (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 2018, Staelen/Evropski varuh človekovih pravic, C-45/18 P, neobjavljena, EU:C:2018:814, točka 14 in navedena sodna praksa).

- 56 V obravnavani zadevi pritožba glede vsakega pritožbenega razloga vsebuje navedbo grajanih točk izpodbijanega sklepa in povzetek argumentacije, ki opredeljuje napačno uporabo prava, ki naj bi jo vseboval ta sklep, kar Sodišču omogoča izvajanje nadzora zakonitosti. Poleg tega iz odgovora na pritožbo implicitno izhaja, da Komisija ni imela težav pri razumevanju razlogovanja tožeče stranke v različnih pritožbenih razlogih.
- 57 Na drugem mestu glede trditve, da naj bi bila pritožba nedopustna, ker družba IAE v svojih predlogih ne predlaga ugoditve predlogom, ki jih je podala na prvi stopnji, je treba opozoriti, da se v skladu s členom 169 Poslovnika s pritožbo predlaga, naj se odločba Splošnega sodišča, kakor izhaja iz izreka te odločbe, razveljavi. Ta določba se nanaša na temeljno načelo na področju pritožb, v skladu s katerim je treba s pritožbo izpodbijati izrek odločbe Splošnega sodišča, ne more pa se z njo predlagati zgolj sprememba nekaterih delov obrazložitve te odločbe (glej v tem smislu sodbi z dne 15. novembra 2012, *Al-Aqsa/Svet in Nizozemska/Al-Aqsa*, C-539/10 P in C-550/10 P, EU:C:2012:711, točke od 43 do 45, in z dne 14. novembra 2017, *British Airways/Komisija*, C-122/16 P, EU:C:2017:861, točka 51).
- 58 Člen 170 Poslovnika, ki je izrazte določbe, pa se nanaša na pritožbene predloge v zvezi s posledicami morebitne razveljavitve te odločbe (glej v tem smislu sodbo z dne 11. junija 2015, *EMA/Komisija*, C-100/14 P, neobjavljena, EU:C:2015:382, točka 41).
- 59 V obravnavani zadevi je treba na eni strani navesti, da družba IAE Sodišču formalno predlaga razveljavitev izpodbijanega sklepa. Na drugi strani, čeprav namen drugih pritožbenih predlogov ni izrecno doseči ugoditve predlogom, podanih na prvi stopnji, ali celo razglasitev ničnosti spornega sklepa, jih ni mogoče obravnavati drugače, kot da se z njimi v bistvu želi doseči enak rezultat.
- 60 Ker bi šlo sicer za pretiran formalizem, ki bi bil v nasprotju s sodno prakso, navedeno v točkah 57 in 58 te sodbe, je treba ugotoviti, da je družba IAE izpolnila zahteve iz členov 169 in 170 Poslovnika.
- 61 Poleg tega je treba v zvezi s trditvijo, da družba IAE nima pravnega interesa, opozoriti, da je obstoj takega interesa pogojen s tem, da ima lahko stranka, ki je vložila pritožbo, zaradi izida pritožbe koristi (sodbi z dne 19. oktobra 1995, *Rendo in drugi/Komisija*, C-19/93 P, EU:C:1995:339, točka 13, in z dne 3. aprila 2003, *Parlament/Samper*, C-277/01 P, EU:C:2003:196, točka 28).
- 62 V zvezi s tem je treba navesti, da ima družba IAE, ker s svojimi predlogi na prvi stopnji ni uspela, nedvomno interes za to, da Sodišče ugotovi njene pritožbi in zadevo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, da to vsebinsko preuči tožbene razloge, ki jih je to zavrglo kot očitno nedopustne.
- 63 Glede na zgoraj navedene preudarke je treba ugovor nedopustnosti zavrniti.

Utemeljenost

- 64 Družba IAE v utemeljitev pritožbe navaja štiri pritožbene razloge. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno razlago pojma tožbe, ki temelji na členu 263 PDEU. Družba IAE z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče napačno razlagalo trditve, navedene v repliki, in zato kršilo splošna načela prava Unije. Tretji pritožbeni razlog se nanaša na napačno razlago tretjega in šestega tožbenega razloga, ki sta bila navedena na prvi stopnji, in na pomanjkljivo obrazložitev izpodbijanega sklepa. Četrti pritožbeni razlog se nanaša na napačno razlago očitka v zvezi z neupravičeno obogatitvijo Unije in odškodninskega zahtevka.

Prvi pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 65 Družba IAE s prvim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očita, da je napačno opredelilo tožbo na prvi stopnji s tem, da je v točki 90 izpodbijanega sklepa presodilo, da je ta tožba napačno temeljila na členu 263 PDEU in da bi morala biti vložena na podlagi člena 272 PDEU, ker so se navedeni tožbeni razlogi nanašali na neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti ali kršitev prava, ki se uporablja za zadevne pogodbe.
- 66 Po mnenju družbe IAE se tožbeni razlogi, navedeni v začetni vlogi, ne nanašajo na neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti, ampak na kršitev splošnih načel prava Unije, ki so navedena tako v Pogodbi DEU kot v Finančni uredbi, na katero naj bi se poleg tega izrecno skliceval člen II.25 splošnih pogojev sedmega okvirnega programa. Družba IAE poudarja, da so določila zadevnih pogodb le eden od sestavnih delov referenčnega pravnega okvira, ki zahtevajo „stalno razlago“ in jih je treba dopolniti z izrecnim sklicevanjem na splošna načela prava Unije.
- 67 Če bi se poleg tega dopustilo, da Splošno sodišče podvomi o pravni podlagi tožbe na prvi stopnji, bi to pomenilo kršitev pravice do obrambe, ker naslovniki odločb, s katerimi se občutno vpliva na njihove interese, ne bi mogli učinkovito uveljavljati svojih stališč.
- 68 Družba IAE poudarja, da se je tako v začetni vlogi kot v repliki sklicevala na splošna načela prava Unije, kot so med drugim načelo spoštovanja pravice do obrambe, načelo kontradiktornosti, pravica do poštenega sojenja, načelo zakonitosti delovanja uprave in načelo sorazmernosti.
- 69 Komisija trdi, da je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot očitno neutemeljen. Po mnenju te institucije je Splošno sodišče v točki 82 in naslednjih izpodbijanega sklepa pravilno ugotovilo, da je tožba na prvi stopnji temeljila na členu 263 PDEU in da so zato ob upoštevanju narave in meja naloge sodišča v okviru nadzora zakonitosti tožbeni razlogi, ki jih je družba IAE navedla v podporo predlogom za izdajo odločbe o zakonitosti spornega sklepa glede na pogodbeno pravila, nedopustni.

– Presoja Sodišča

- 70 V zvezi s trditvami, ki jih navaja družba IAE glede opredelitve tožbenih razlogov, navedenih v okviru ničnostne tožbe, je treba navesti, da je Splošno sodišče v točki 90 izpodbijanega sklepa opozorilo – ne da bi kakor koli presodilo, ali je podlaga tožbe, o kateri je odločalo, primerna ali ne – na sodno prakso, v skladu s katero mora sodišče Unije, ko odloča o ničnostni tožbi na podlagi člena 263 PDEU, presojati zakonitost izpodbijanega akta glede na Pogodbo DEU ali vsako drugo pravno pravilo, ki se nanaša na njeno uporabo, torej glede na pravo Unije, da pa lahko tožeča stranka v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 272 PDEU, instituciji sopogodbenci očita le neizpolnjevanje pogodbenih obveznosti ali kršitve prava, ki se uporablja za zadevno pogodbo.
- 71 V zvezi s tem je treba spomniti, da je ničnostno tožbo na podlagi člena 263 PDEU na splošno mogoče vložiti zoper vse akte, ki jih sprejmejo institucije Unije, ne glede na njihovo naravo ali obliko, katerih namen je ustvariti zavezujoče pravne učinke, ki lahko posežejo v interese tožeče stranke, tako da bistveno spremenijo njen pravni položaj (sodbe z dne 9. septembra 2015, Lito Maiaefitiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisija, C-506/13 P, točka 16; z dne 28. februarja 2019, Alfamicro/Komisija, C-14/18 P, EU:C:2019:159, točka 47; z dne 25. junija 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 69, in z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 62).

- 72 Vendar sodišče Unije ni pristojno za odločanje o ničnostni tožbi, kadar pravni položaj tožeče stranke spada v okvir pogodbenih razmerij, katerih pravno ureditev ureja nacionalno pravo, ki sta ga izbrali pogodbeni stranki (glej v tem smislu sodbe z dne 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisija, C-506/13 P, EU:C:2015:562, točka 18; z dne 28. februarja 2019, Alfamicro/Komisija, C-14/18 P, EU:C:2019:159, točka 48; z dne 25. junija 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 78, in z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 63).
- 73 Če bi se namreč sodišče Unije v tem primeru izreklo za pristojno za odločanje v sporih o ničnosti aktov, ki spadajo v popolnoma pogodbeni okvir, bi tvegalo ne samo to, da člen 272 PDEU, ki omogoča vzpostavitev sodne pristojnosti Unije na podlagi arbitražne klavzule, izgubi smisel, ampak tudi to, da v primerih, v katerih pogodba ne vsebuje arbitražne klavzule, razširi svojo sodno pristojnost prek meja, ki jih določa člen 274 PDEU, ki nacionalnim sodiščem podeljuje splošno pristojnost za odločanje v sporih, v katerih je Unija stranka (sodbe z dne 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisija, C-506/13 P, EU:C:2015:562, točka 19; z dne 28. februarja 2019, Alfamicro/Komisija, C-14/18 P, EU:C:2019:159, točka 49; z dne 25. junija 2020, CSUE/KF, C-14/19 P, EU:C:2020:492, točka 79, in z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 64).
- 74 Iz te sodne prakse izhaja, da če je pogodba sklenjena med tožečo stranko in eno od institucij Unije, lahko sodišče Unije o tožbi na podlagi člena 263 PDEU odloča samo, če je namen izpodbijanega akta, da ustvarja zavezujoče pravne učinke, ki presegajo pogodbeno razmerje, ki veže pogodbeni stranki, in ki pomenijo izvajanje prerogativ javne oblasti, ki so instituciji sopogodbenici podeljene kot upravnemu organu (sodbe z dne 9. septembra 2015, Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro/Komisija, C-506/13 P, EU:C:2015:562, točka 20; z dne 28. februarja 2019, Alfamicro/Komisija, C-14/18 P, EU:C:2019:159, točka 50, in z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 65).
- 75 Vendar Komisija ne more sprejeti sklepa, ki je izvršilni naslov, v okviru pogodbenih razmerij, ki ne vsebujejo arbitražne klavzule v korist sodišča Unije in zato spadajo v sodno pristojnost sodišč države članice. Če bi namreč Komisija sprejela takšen sklep brez arbitražne klavzule, bi to povzročilo omejitve pristojnosti sodišč države članice, saj bi sodišče Unije postalo pristojno za odločanje o zakonitosti tega sklepa. Komisija bi tako lahko sistematično obšla delitev pristojnosti med sodiščem Unije in nacionalnimi sodišči, ki je določena v primarnem pravu in na katero je bilo opozorjeno v točkah od 72 do 74 te sodbe. Zato mora biti pristojnost Komisije za sprejetje sklepov, ki so izvršilni naslovi, v okviru pogodbenih razmerij omejena na pogodbe, ki vsebujejo arbitražno klavzulo, s katero je pristojnost podeljena sodišču Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 73).
- 76 V skladu s sodno prakso Splošnega sodišča, navedeno v točki 90 izpodbijanega sklepa, sodišče Unije, ki odloča o ničnostni tožbi, vloženi na podlagi člena 263 PDEU, presoja zakonitost izpodbijanega akta le glede na pravo Unije, tožeča stranka pa se lahko na neizpolnitev pogodbenih obveznosti ali kršitev prava, ki se uporablja za zadevno pogodbo, sklicuje le v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 272 PDEU.
- 77 Na podlagi te sodne prakse Splošnega sodišča sodišče Unije, ki odloča o ničnostni tožbi, vloženi zoper sklep, ki je izvršilni naslov in ki je akt, sprejet na podlagi lastne pristojnosti, ki je ločena od pogodbenega razmerja med strankama, razglasi za nedopusten vsak tožbeni razlog, ki se nanaša na neizpolnitev pogodbenih obveznosti ali kršitev določb nacionalnega prava, ki se uporablja za zadevno pogodbo, razen če je mogoče – pod nekaterimi pogoji, ki se nanašajo ne le na voljo tega sodišča, ampak tudi na okoliščino, da tožeča stranka temu izrecno ne nasprotuje ter na obstoj tožbenih razlogov, ki se nanašajo na kršitev pravil, ki urejajo to pogodbeno razmerje – prekvalificirati navedene tožbene razloge (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2020, ADR Center/Komisija, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točki 81 in 84).

- 78 Splošno sodišče je v obravnavani zadevi, potem ko je v točki 92 izpodbijanega sklepa opozorilo, da je treba preučiti vse navedene tožbene razloge, kot nedopustne zavrglo prvi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi tožbeni razlog, zlasti ker se tam navedena argumentacija nanaša na razlago določil zadevnih pogodb.
- 79 Z uporabo sodne prakse Splošnega sodišča, na podlagi katere se razlikuje med tem, ali mora sodišče Unije, ki odloča o tožbi, tožbene razloge, navedene v okviru tožbe, obravnavati, kot da se nanašajo na eno od kršitev ali enega od primerov iz člena 263, drugi odstavek, PDEU, ali, nasprotno, na neizpolnitev določil zadevne pogodbe ali kršitev določb nacionalnega prava, ki se uporablja za to pogodbo, bi se zahtevalo, da mora tožeča stranka tožbo vložiti tudi na podlagi člena 272 PDEU. Zato s to sodno prakso ni mogoče zagotoviti, da se obravnavajo vsa dejanska in pravna vprašanja, upoštevna za spor, da bi se zagotovilo učinkovito sodno varstvo iz člena 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 80 Sodišče mora imeti namreč zato, da lahko odloči o sporu o pravicah in obveznostih, ki izhajajo iz prava Unije, v skladu s členom 47 Listine, pristojnost za obravnavo vseh upoštevni dejanskih in pravnih vprašanj v sporu, o katerem odloča (glej v tem smislu sodbi z dne 6. novembra 2012, *Otis* in drugi, C-199/11, EU:C:2012:684, točka 49, in z dne 16. julija 2020, *ADR Center/Komisija*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 84). Kadar torej sodišče Unije na podlagi člena 263 PDEU odloča o ničnostni tožbi v okviru spora, ki se nanaša na sklep, sprejet na podlagi izpolnjevanja pogodbe, kot pri sprejemanju sklepa, ki je izvršilni naslov, s katerim se formalizira pogodbeni terjatev, to sodišče odloča tako o tožbenih razlogih, s katerimi se izpodbija ta sklep, ker je institucija izvajala svoje prerogative javne oblasti, kot o tistih, s katerimi se izpodbijajo pogodbene obveznosti, ki so razlog za sprejetje navedenega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2020, *ADR Center/Komisija*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 88).
- 81 Poleg tega, če se stranke v pogodbi z arbitražno klavzulo odločijo, da bodo sodišču Unije dodelile pristojnost za odločanje o sporih v zvezi s to pogodbo, bo to sodišče ne glede na pravo, ki se uporablja in ki je dogovorjeno v navedeni pogodbi, pristojno za preučitev morebitnih kršitev Listine in splošnih načel prava Unije.
- 82 V zvezi s tem je treba navesti, da kadar Komisija izvaja pogodbo, zanjo še naprej veljajo obveznosti, ki jih ima na podlagi Listine in splošnih načel prava Unije. Tako okoliščina, da pravo, ki se uporablja za zadevno pogodbo, ne zagotavlja enakih jamstev, kot jih zagotavljajo Listina in splošna načela prava Unije, Komisije ne razbremeni obveznosti, da zagotovi njihovo spoštovanje v razmerju do svojih sopogodbениkov (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2020, *ADR Center/Komisija*, C-584/17 P, EU:C:2020:576, točka 86).
- 83 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je presodilo, da mora sodišče Unije v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU, zakonitost izpodbijanega akta presojati le glede na pravo Unije in da se je na neizpolnitev določil zadevne pogodbe ali kršitev prava, ki se uporablja za to pogodbo, mogoče sklicevati le v okviru tožbe, vložene na podlagi člena 272 PDEU.
- 84 Glede na navedene preudarke je treba prvemu pritožbenemu razlogu ugoditi.

Drugi pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 85 Družba IAE z drugim pritožbenim razlogom trdi, da je Splošno sodišče v točki 98 izpodbijanega sklepa napačno ugotovilo, da gre pri trditvah, navedenih v repliki, za navajanje novih razlogov, ki so se nanašali na reformulacijo prvega tožbenega razloga, navedenega v tožbi na prvi stopnji. Splošno sodišče naj bi s tem napačno razlagalo trditve iz replike. Ne bi naj namreč šlo za nov predlog, ampak le za pojasnila v zvezi s tožbenimi razlogi, navedenimi v začetni vlogi.
- 86 Komisija trdi, da je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti kot očitno neutemeljen.

– Presoja Sodišča

- 87 Navesti je treba, kot je razvidno iz izraza „poleg tega“, da je razlog iz točke 98 izpodbijanega sklepa naveden dodatno glede na razlog iz točke 97 tega sklepa, v katerem je Splošno sodišče razsodilo, da je treba prvi tožbeni razlog šteti za nedopusten, saj se argumentacija, ki jo vsebuje ta tožbeni razlog, nanaša na razlago pogodbenih določil in se zato nanjo kot tako ni mogoče sklicevati v okviru ničnostne tožbe, vložene na podlagi člena 263 PDEU.
- 88 Pritožbeni razlogi zoper dodatni razlog odločbe Splošnega sodišča pa ne morejo pripeljati do razveljavitve te odločbe in so torej brezpredmetni (glej zlasti sodbo z dne 11. decembra 2019, Mytilinaios Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon, C-332/18 P, EU:C:2019:1065, točka 137 in navedena sodna praksa).
- 89 Zato je treba drugi pritožbeni razlog zavrniti kot brezpredmeten.

Tretji pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 90 Družba IAE s tretjim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču na eni strani očita, da v točki 113 in naslednjih ter v točki 124 in naslednjih izpodbijanega sklepa ni ustrezno upoštevalo predpisov, ki se uporabljajo na področju revizije, in posledično niti splošnih načel prava Unije, ter na drugi strani, da ni pravno zadostno obrazložilo, zakaj je treba tretji in šesti tožbeni razlog, navedena v utemeljitev tožbe na prvi stopnji, zavrniti kot neutemeljena.
- 91 Po mnenju družbe IAE iz člena 317 PDEU izhaja, da mora Komisija ravnati tudi v skladu z načeli dobrega finančnega poslovanja na področju revizije. Poleg tega naj bi morala Komisija v skladu z uvodno izjavo 33 in členom 124 Finančne uredbe spoštovati nekatera splošno sprejeta računovodska načela, zlasti načelo doslednosti uporabe računovodskih metod. Ta načela naj se ne bi uporabljala za institucije Unije le v okviru izvajanja proračuna Unije, ampak naj bi jih bilo mogoče uveljavljati zoper njih v okviru kakršnega koli ukrepanja, tudi v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji.
- 92 Splošno sodišče naj bi napačno uporabilo pravo s tem, da je menilo, da uporaba revizijskih pravil spada v razlago pogodbenih določil in je sodišče Unije ne more preizkusiti v okviru ničnostne tožbe, medtem ko naj bi moralo, nasprotno, ta pravila upoštevati in ugotoviti kršitve splošnih načel prava Unije.
- 93 Poleg tega naj bi Splošno sodišče pri presoji dokazov, ki jih je predložila družba IAE, napačno uporabilo pravo, ker naj ne bi upoštevalo dejstev in listin, ki jih je ta predložila.
- 94 Komisija meni, da je treba tretji pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

– Presoja Sodišča

- 95 Prvič, glede domnevne pomanjkljive obrazložitve izpodbijanega sklepa je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso obveznost obrazložitve, ki jo ima Splošno sodišče, temu sodišču nalaga, da jasno in nedvoumno navede razlogovanje, ki mu je sledilo, tako da se zainteresirane stranke lahko seznanijo z utemeljitvijo sprejete odločbe in da Sodišče opravi sodni nadzor (glej zlasti sodbi z dne 14. oktobra 2010, Deutsche Telekom/Komisija, C-280/08 P, EU:C:2010:603, točka 136, in z dne 26. maja 2016, Rose Vision/Komisija, C-224/15 P, EU:C:2016:358, točka 24).
- 96 V obravnavani zadevi je iz točk od 114 do 118 in od 124 do 126 izpodbijanega sklepa razvidno, da Splošnemu sodišču ni mogoče upravičeno očitati, da ni obrazložilo, zakaj je treba tretji in šesti tožbeni razlog, ki ju je družba IAE navedla v utemeljitev ničnostne tožbe, zavrniti.
- 97 Splošno sodišče je namreč v okviru preučitve tretjega tožbenega razloga v točki 115 izpodbijanega sklepa navedlo, da so bili ugovori, ki jih je podala družba IAE na končno revizijsko poročilo, težko razumljivi in vsekakor neutemeljeni, pri čemer je presodilo, da jih je treba zato zavreči kot očitno nedopustne. Splošno sodišče je v zvezi s kršitvijo načela spoštovanja pravice do obrambe napotilo na preučitev, opravljeno v točkah od 107 do 122 izpodbijanega sklepa, na podlagi katere je ugotovilo, da je treba trditve, ki jih je v zvezi s tem navedla družba IAE, zavrniti kot neutemeljene.
- 98 Splošno sodišče je v zvezi s šestim tožbenim razlogom v točkah 124 in 125 izpodbijanega sklepa navedlo, da so določbe, na katere se je sklicevala družba IAE, pravila, ki izhajajo bodisi iz tretjih organizacij bodisi nimajo zavezujočih učinkov.
- 99 Drugič, v zvezi s trditvami, ki se nanašajo na domnevno napačno uporabo prava, ki naj bi jo Splošno sodišče storilo pri presoji dejstev in dokazov, zadostuje opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso pritožba omejena na pravna vprašanja ter da je samo Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojanje upoštevanih dejstev ter za presojanje dokazov, razen v primeru njihovega izkrivljanja (sodbi z dne 18. julija 2006, Rossi/UUNT, C-214/05 P, EU:C:2006:494, točka 26, in z dne 13. septembra 2007, Il Ponte Finanziaria/UUNT, C-234/06 P, EU:C:2007:514, točka 38).
- 100 Ker pa v obravnavani zadevi družba IAE ne trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva ali dokaze, ampak zgolj trdi, da je to storilo napako pri presoji dejstev in dokazov, ki so mu bili predloženi, je treba te trditve zavreči kot nedopustne.
- 101 Tretjič, v zvezi z uporabo člena 317 PDEU in Finančne uredbe je treba opozoriti, da je pristojnost Sodišča omejena na presojanje pravne ugotovitve v zvezi z razlogi, o katerih se je razpravljalo na prvi stopnji. Če bi namreč stranka lahko pred Sodiščem prvič navajala razlog, na katerega se ni sklicevala pred Splošnim sodiščem, bi ji to omogočalo, da Sodišču, katerega pristojnost glede pritožb je omejena, predloži spor, katerega predmet je širši kot tisti, o katerem je odločalo Splošno sodišče (glej v tem smislu sodbo z dne 1. junija 1994, Komisija/Brazzelli Lualdi in drugi, C-136/92 P, EU:C:1994:211, točka 59).
- 102 V obravnavani zadevi je treba navesti, da se družba IAE pred Splošnim sodiščem sicer ni sklicevala na take trditve, ampak se je omejila na zatrjevanje kršitve nekaterih določb, ki se uporabljajo na področju revizije.
- 103 Ker pa je iz točke 83 te sodbe razvidno, da mora Komisija spoštovati določbe Pogodbe DEU in določbe Finančne uredbe, ne glede na to, ali deluje kot pogodbeni stranka v pogodbenih razmerjih s posameznikom ali da kot upravni organ sprejme izvršljive odločbe, dejstvo, da se družba IAE zdaj sklicuje na uporabo člena 317 PDEU in določb Finančne uredbe, ne sme pripeljati do ugotovitve, da imajo te trditve drugačen obseg od tistih, ki jih je uveljavljala pred Splošnim sodiščem. Navedene trditve je treba šteti za razširitev očitka, ki je bil prvotno naveden v tožbi pred Splošnim sodiščem.

- 104 Vendar je treba glede na to, da je Splošno sodišče ta očitek zavrnilo med drugim zato, ker v njem navedena argumentacija sestoji le iz trditve, ki so težko razumljive in nikakor niso podprte z dokazi, ali ker se te trditve nikakor ne sklicujejo na pravila prava Unije, in glede na to, da trditve, navedene pred Sodiščem, tega ne morejo odpraviti, navedeni očitek zavreči kot nedopusten.
- 105 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba tretji pritožbeni razlog zavreči kot delno nedopusten in zavrnilo kot delno neutemeljen.

Četrty pritožbeni razlog

– Trditve strank

- 106 Družba IAE s prvim delom četrtega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očita, da je ugotovilo, da njen predlog za ugotovitev odgovornosti Unije zaradi neupravičene obogatitve ni utemeljen zgolj zato, ker je med strankama obstajalo pogodbeno razmerje, ne da bi se upoštevala korist, ki jo je Komisija imela od opravljene storitve.
- 107 Z drugim delom tega pritožbenega razloga družba IAE trdi, da je Splošno sodišče napačno ugotovilo, da njen odškodninski zahtevek ni utemeljen, čeprav naj bi tak zahtevek nujno temeljil na že opravljeni storitvi in na stroških, ki jih je že imela.
- 108 Komisija meni, da je treba četrty pritožbeni razlog zavrnilo kot neutemeljen.

– Presoja Sodišča

- 109 Glede prvega dela četrtega pritožbenega razloga je treba opozoriti, da je za ugotovitev tožbi, ki temelji na neupravičeni obogatitvi, nujno, da obogatitev nima nobene ustrezne pravne podlage. Ta pogoj med drugim ni izpolnjen, če je obogatitev mogoče upravičiti s pogodbenimi obveznostmi (glej v tem smislu sodbi z dne 16. decembra 2008, Masdar (UK)/Komisija, C-47/07 P, EU:C:2008:726, točka 46, in z dne 28. julija 2011, Agrana Zucker, C-309/10, EU:C:2011:531, točka 53).
- 110 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče, potem ko je opozorilo na sodno prakso, navedeno v točki 109 te sodbe, v točki 133 izpodbijanega sklepa pravilno ugotovilo, da je domnevna obogatitev Komisije temeljila na pogodbah MARE, Senior in ECRN, sklenjenih z družbo IAE, tako da za to obogatitev ni mogoče šteti, da je „neupravičena“ v smislu sodne prakse.
- 111 Zato je treba prvi del četrtega pritožbenega razloga zavrnilo kot neutemeljen.
- 112 V zvezi z drugim delom četrtega pritožbenega razloga je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da je nepogodbena odgovornost Unije v smislu člena 340, drugi odstavek, PDEU odvisna od izpolnitve več pogojev, in sicer mora biti ravnanje, ki se očita instituciji Unije, nezakonito, škoda mora biti dejanska, med ravnanjem institucije in zatrjevano škodo pa mora obstajati vzročna zveza (glej zlasti sodbo z dne 14. oktobra 2014, Giordano/Komisija, C-611/12 P, EU:C:2014:2282, točka 35 in navedena sodna praksa).
- 113 Ker pa v obravnavani zadevi tožba na prvi stopnji ni vsebovala nobenega elementa, s katerim bi bilo mogoče utemeljiti odškodninski zahtevek, je Splošno sodišče v točki 138 izpodbijanega sklepa ta zahtevek na podlagi člena 21, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in člena 44(1) Poslovnika upravičeno zavrglo kot očitno nedopusten. V zvezi s tem tožeča stranka ne more utemeljeno trditi, da se je lahko izognila spoštovanju formalnih zahtev iz teh določb, ker je njen zahtevek nujno temeljil na storitvi, ki jo je že opravila, in stroških, ki jih je že imela.

- 114 Zato je treba tudi drugi del četrtega pritožbenega razloga zavrniti kot neutemeljen.
- 115 Ob upoštevanju navedenih preudarkov je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.
- 116 Glede na vse navedene preudarke je treba tej pritožbi ugoditi in tako izpodbijani sklep razveljaviti.

Vrnitev zadeve Splošnemu sodišču v razsojanje

- 117 V skladu s členom 61, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče v primeru razveljavitve odločbe Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje, ali pa jo vrne v razsojanje Splošnemu sodišču.
- 118 Ker so bili v obravnavani zadevi prvi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi tožbeni razlog, navedeni v okviru tožbe na prvi stopnji, v izpodbijanem sklepu zavrnjeni kot očitno nedopustni iz napačnega razloga, da so se nanašali na razlago ali celo na domnevno neizvajanje določil zadevnih pogodb, in ne na kršitev pravil prava Unije, Sodišče meni, da stanje postopka ne dovoljuje, da bi samo dokončno odločilo o zadevi.
- 119 Zadevo je zato treba vrniti v razsojanje Splošnemu sodišču.

Stroški

- 120 Ker se zadeva vrne v razsojanje Splošnemu sodišču, se odločitev o stroških pritožbenega postopka pridrži.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

- 1. Sklep Splošnega sodišča Evropske unije z dne 21. aprila 2016, Inclusion Alliance for Europe/Komisija (T-539/13, neobjavljen, EU:T:2016:235), se razveljavi.**
- 2. Zadeva T-539/13 se vrne v razsojanje Splošnemu sodišču Evropske unije.**
- 3. Odločitev o stroških se pridrži.**

Podpisi